

Naziv pravnog akta EU: Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provođenju prava intelektualnog vlasništva

CELEX broj: 32004L0048

Prevod:

Lingvistička redakтура:

Stručna redakтура:

Pravna redakтура:

**Ispravak Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća
od 29. travnja 2004.
o provođenju prava intelektualnog vlasništva**

(Službene novine Europske unije L157 od 30. travnja 2004.)

Direktiva 2004/48/EZ trebala bi glasiti kako slijedi:

**DIREKTIVA 2004/48/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 29. travnja 2004.
o provođenju prava intelektualnog vlasništva**

(Tekst relevantan za Europski gospodarski prostor)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog ekonomskog i socijalnog odbora¹,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

postupajući u skladu s procedurom utvrđenom člankom 251. Ugovora²,

S obzirom na sljedeće:

(1) Postignuće unutarnjeg tržišta povlači za sobom ukidanje ograničenja slobodi kretanja i prepreka tržišnom natjecanju uz stvaranje okruženja pogodnog za inovacije i ulaganja. U tom je kontekstu zaštita intelektualnog vlasništva bitan čimbenik uspjeha unutarnjeg tržišta. Zaštita intelektualnog vlasništva važna je ne samo za promicanje inovacija i kreativnosti, nego i za otvaranje novih radnih mjesta i poboljšanje konkurentnosti.

(2) Zaštita intelektualnog vlasništva trebala bi omogućiti izumitelju ili stvaratelju ubiranje legitimnog profita iz svojeg izuma ili kreacije. Također bi trebala omogućiti što širu diseminaciju djela, ideja i novog tehnološkog znanja i iskustva. Istovremeno ne bi trebala priječiti slobodu izražavanja, slobodan protok informacija, ili zaštitu osobnih podataka, uključujući na Internetu.

(3) Međutim, bez učinkovitih načina provedbe prava intelektualnog vlasništva, destimuliraju se inovacije i kreativnost, a smanjuju ulaganja. Potrebno je stoga osigurati da se materijalno pravo o intelektualnom vlasništvu, koje je sada većim dijelom iz *acquis communautaire*-a, učinkovito primijeni u Zajednici. Načini provedbe prava intelektualnog vlasništva su u tom pogledu od najveće važnosti za uspjeh unutarnjeg tržišta.

¹ Sl. gl. C 32, 5.2.2004., str. 15.

² Mišljenje Europskog parlamenta od 9. ožujka 2004. (još nije objavljeno u Službenom glasniku i Odluka Vijeća od 26. travnja 2004.

(4) Na međunarodnoj razini, Sporazum o trgovinskim aspektima intelektualnog vlasništva (TRIPS) obvezuje sve države članice i samu Zajednicu u pogledu pitanja iz njezine nadležnosti, koji je odobren kao dio višestranih pregovora Urugvajskog kruga, Odlukom 94/800/EZ³ Vijeća i zaključen u okviru Svjetske trgovinske organizacije.

(5) TRIPS sporazum poglavito sadrži odredbe o načinima provedbe prava intelektualnog vlasništva, koje predstavljaju opće norme primjenjive na međunarodnoj razini i uvedene u svim državama članicama. Ova direktiva ne bi trebala utjecati na međunarodne obveze država članica, uključujući one iz TRIPS sporazuma.

(6) Države članice su i stranke međunarodnih konvencija koje također sadrže odredbe o načinima provedbe prava intelektualnog vlasništva. To su prije svega Pariška konvencija za zaštitu industrijskog vlasništva, Bernska konvencija za zaštitu književnih i umjetničkih djela i Rimska konvencija za zaštitu izvođača, proizvođača fonograma i radiodifuznih organizacija.

(7) Iz konzultacija koje je Komisija vodila po ovom pitanju proizlazi da usprkos TRIPS sporazumu u državama članicama postoje velike razlike u pogledu načina provedbe prava intelektualnog vlasništva. Primjerice rješenja za primjenu privremenih mjera koje su poglavito namijenjene za očuvanje dokaza, za izračun odštete, ili rješenja za primjenu sudske zabrane veoma se razlikuju od jedne države članice do druge. U nekim državama članicama ne postoje mjere, postupci i pravni lijekovi poput prava na informaciju i opoziv, na trošak prekršitelja, za robu u prekršaju stavljenju na tržište.

(8) Razlike u sustavima država članica u pogledu načina provedbe prava intelektualnog vlasništva štetne su za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta i onemogućuju da se osigura uživanje istovjetne razine zaštite prava intelektualnog vlasništva u cijeloj Zajednici. Takvo stanje ne potiče slobodu kretanja unutar unutarnjeg tržišta i ne stvara okruženje pogodno za zdravo tržišno natjecanje.

(9) Sadašnje razlike također vode slabljenju materijalnog prava o intelektualnom vlasništvu i fragmentaciji unutarnjeg tržišta u ovoj oblasti. U poslovnim krugovima to uzrokuje gubitak povjerenja u unutarnje tržište uz posljednju smanjenja ulaganja u inovacije i stvaralaštvo. Izgleda da su povrede prava intelektualnog vlasništva sve više povezane s organiziranim kriminalom. Sve veća uporaba Interneta omogućuje trenutnu distribuciju piratskih proizvoda diljem svijeta. Učinkovitu provedbu materijalnog prava o intelektualnom vlasništvu trebalo bi osigurati posebnom akcijom na razini Zajednice. Stoga je približavanje legislative država članica u tom području bitan preduvjet za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

(10) Cilj ove direktive je približavanje zakonskih sustava kako bi se osigurala visoka, ekvivalentna i homogena razina zaštite na unutarnjem tržištu.

(11) Cilj ove direktive nije uspostava usklađenih pravila za pravosudnu suradnju, nadležnost, priznavanje i provedbu odluka u građanskim i trgovačkim pitanjima ili uređivanje primjenjivog prava. U Zajednici postoje instrumenti koji općenito uređuju takva pitanja i u načelu su jednako primjenjivi na intelektualno vlasništvo.

(12) Ova direktiva ne bi trebala utjecati na primjenu pravila tržišnog natjecanja i posebice članke 81. i 82. Ugovora. Mjere propisane ovom direktivom ne bi se trebale koristiti za neopravdano ograničavanje tržišnog natjecanja na način protivan Ugovoru.

(13) Potrebno je definirati djelokrug ove direktive što je šire moguće kako bi bila obuhvaćena sva prava intelektualnog vlasništva pokrivena propisima Zajednice u ovom području i/ili nacionalnim pravom dotične države članice. Taj zahtjev ipak ne utječe na mogućnost da za unutarnje potrebe države članice, koje to žele, prošire odredbe ove direktive da obuhvate postupke u vezi s neloyalnom konkurencijom, uključujući parazitske kopije ili slične aktivnosti.

(14) Mjere predviđene člancima 6(2), 8(1) i 9(2) treba primjenjivati samo u odnosu na postupke poduzete u trgovinskim odnosima. Ovo ne dovodi u pitanje mogućnost da države članice primijene ove mjere i u pogledu drugih postupaka. Postupci poduzeti u trgovinskim odnosima obavljaju se za neposrednu ili posrednu gospodarsku ili financijsku korist; to bi u pravilu isključivalo postupke koje krajnji korisnici poduzimaju u poštenoj namjeri.

³ Sl. gl. L 336, 23.12.1994., str. 1.

(15) Ova direktiva ne bi trebala utjecati na materijalno pravo o intelektualnom vlasništvu, Direktivu 95/46/EZ od 24. listopada 1995. Europskog parlamenta i Vijeća o zaštiti pojedinaca u pogledu obrade osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka⁴, Direktivu 1999/93/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o okviru Zajednice za elektronske propise⁵ i Direktivu 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informatičkog društva, poglavito elektronsku trgovinu na unutarnjem tržištu⁶.

(16) Odredbe ove direktive ne bi trebale prejudicirati posebne odredbe za provedbu prava i iznimke u domeni autorskog i srodnih prava utvrđene instrumentima Zajednice, a poglavito ne one koje se nalaze u Direktivi 91/250/EEZ Vijeća od 14. svibnja 1991. o pravnoj zaštiti računalnih programa⁷ ili u Direktivi 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informatičkom društvu⁸.

(17) Mjere, postupci i pravni lijekovi predviđeni ovom direktivom trebaju se odrediti za svaki slučaj posebno, vodeći računa o posebnim karakteristikama slučaja, uključujući i posebne značajke svakog prava intelektualnog vlasništva i, kada je primjereno, namjernu ili nenamjernu narav povrede prava.

(18) Osobe koje imaju pravo zatražiti primjenu tih mjera, postupaka i pravnih lijekova ne trebaju biti samo nositelji prava, nego i osobe koje imaju izravan interes i pravni položaj ako je to dopušteno i u skladu s primjenjivim pravom, što može uključivati strukovne organizacije zadužene za upravljanje tim pravima ili za zaštitu kolektivnih i pojedinačnih interesa za koje su odgovorne.

(19) Budući da autorsko pravo postoji od stvaranja djela i ne zahtijeva formalnu registraciju, potrebno je prihvatiti pravilo navedeno u članku 15. Bernske konvencije koje uvodi pretpostavku kojom se autor književnog ili umjetničkog djela smatra autorom ako je njegovo/njezino ime objavljeno na djelu. Slična pretpostavka treba se primijeniti i na nositelje srodnih prava budući da će često nositelj srodnog prava, poput proizvođača fonograma, tražiti zaštitu prava i upustiti se u borbu protiv piratstva.

(20) S obzirom da je dokaz element od najveće važnosti za utvrđivanje povrede prava intelektualnog vlasništva, potrebno je osigurati da na raspolaganju budu učinkovita sredstva za podnošenje, prikupljanje i čuvanje dokaza. Postupci trebaju imati obzira za prava obrane i pružati potrebna jamstva, uključujući zaštitu povjerljivih podataka. Važno je da za povrede prava počinjene u trgovinskim odnosima sudovi mogu narediti, ako je potrebno, pristup bankovnim, financijskim i trgovačkim dokumentima pod nadzorom navodnog prekršitelja.

(21) U nekim državama članicama postoje druge mjere namijenjene za osiguranje visoke razine zaštite i trebaju se staviti na raspolaganje u svim državama članicama. To je slučaj s pravom informiranja koje omogućuje prikupljanje točnih podataka o podrijetlu roba i usluga u prekršaju, distribucijskim kanalima i identitetu trećih strana uključenih u povredu prava.

(22) Također je bitno propisati privremene mjere za neposredno okončanje povreda prava bez čekanja rješenja o sadržaju predmeta poštujući prava obrane, osiguravajući proporcionalnost privremenih mjera koje odgovaraju svojstvima predmetnog slučaja i pružajući jamstva potrebna za pokriće troškova i šteta koje su prouzročene tuženiku neopravdanim zahtjevom. Takve mjere su poglavito opravdane ako bi odgoda prouzročila nepopravljivu štetu nositelju prava intelektualnog vlasništva.

⁴ Sl. gl. L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktive izmijenjene i dopunjene Pravilnikom (EZ) No 1882/2003 (Sl. gl. L 284, 31.10.2003., str. 1.)

⁵ Sl. gl. L 13, 19.1.2000., str.12.

⁶ Sl. gl. L 178, 17.7.2000., str.1.

⁷ Sl. gl. L 122, 17.5.1991., str. 42. Direktive izmijenjene i dopunjene Direktivom 93/98/EEZ (Sl. gl. L 290, 24.11.1993., str. 9.)

⁸ Sl. gl. L 167, 22.6.2001., str 10.

(23) Bez utjecaja na sve druge mjere, postupke i raspoložive pravne lijekove, nositelji prava trebali bi imati mogućnost podnijeti zahtjev za sudsku zabranu protiv posrednika čije usluge koristi treća strana u povredi nositeljeva prava industrijskog vlasništva. Uvjete i postupke koji se odnose na takve sudske zabrane trebalo bi prepustiti nacionalnom pravu država članica. Što se tiče povreda autorskog prava i srodnih prava sveobuhvatna razina harmonizacije već je utvrđena Direktivom 2001/29/EZ. Ova direktiva stoga ne bi trebala imati utjecaja na članak 8(3) Direktive 2001/29/EZ.

(24) Ovisno o konkretnom slučaju i ako je opravdano okolnostima, mjere, postupci i pravni lijekovi koji se propisuju trebali bi uključivati mjere zabrane s ciljem sprječavanja daljnjih povreda prava intelektualnog vlasništva. Osim toga, trebale bi postojati korektivne mjere, ako je primjereno na trošak prekršitelja, poput povlačenja i konačnog uklanjanja iz tržišnih tokova, ili uništenja robe u prekršaju i u odgovarajućim slučajevima materijala i alata uglavnom uporabljenih u stvaranju ili proizvodnji tih roba. Ove korektivne mjere trebale bi uzeti u obzir interese trećih strana uključujući posebice potrošače i privatne stranke koje postupaju u poštenoj namjeri.

(25) Ako je povreda prava počinjena nenamjerno i ako se ne radi o nemaru te ako bi korektivne mjere ili sudska zabrana propisani ovom direktivom bila nesrazmjerni, države članice trebaju imati opciju da u odgovarajućem slučaju daju mogućnost plaćanja novčane naknade oštećenoj strani kao alternativnu mjeru. Ako bi komercijalna uporaba krivotvorene robe ili pružanje usluga činili povredu nekog drugog zakona osim zakona o intelektualnom vlasništvu, ili bi vjerojatno štetili korisnicima, takva uporaba ili pružanje usluga trebaju ostati zabranjeni.

(26) S ciljem nadoknade za štetu pretrpljenu kao rezultat povrede prava koju je počinio prekršitelj koji je postupao uz saznanje ili s opravdanim razlozima da zna da bi to dovelo do takve povrede prava, kod određivanja iznosa odštete nositelju prava treba uzeti u obzir sve odgovarajuće aspekte poput gubitka prihoda ili nepoštenu dobit koju je ostvario prekršitelj te, ako je primjereno, svaku moralnu štetu prouzročenu nositelju prava. Kao alternativa, u slučajevima kada je primjerice teško odrediti iznos stvarno pretrpljene štete, iznos odštete mogao bi se izvesti iz elemenata poput tantijema ili naknada koje bi trebalo platiti da je prekršitelj zatražio odobrenje da koristi predmetna prava intelektualnog vlasništva. Cilj nije uvođenje obveze propisivanja kaznene odštete, nego da se omogući naknada na temelju objektivnog kriterija, uzimajući u obzir troškove nastale nositelju prava, poput troškova identifikacije i istraživanja.

(27) Korisno je objavljivati odluke u predmetima povrede prava intelektualnog vlasništva kako bi djelovale kao dodatno sredstvo odvraćanja budućih prekršitelja i doprinosile svjesnosti najšire javnosti.

(28) Uz građanskopravne i upravne mjere, postupke i pravne lijekove propisane ovom direktivom, u odgovarajućim su slučajevima kaznene sankcije također sredstvo za osiguranje provedbe prava intelektualnog vlasništva.

(29) Sektor industrije bi trebao aktivno sudjelovati u borbi protiv piratstva i krivotvorenja. Razvoj kodeksa poslovanja u poslovnim krugovima izravno pogođenim time dodatno je sredstvo jačanja regulacijskog okvira. Države članice u suradnji s Komisijom trebale bi poticati razvoj kodeksa poslovanja općenito. Nadzor proizvodnje optičkih diskova, posebice pomoću identifikacijskog koda utisnutog u diskove proizvedene u Zajednici, pomaže ograničavanju povrede prava intelektualnog vlasništva u tom području, koje uvelike trpi štetu od piratstva. Ipak, ove tehničke zaštitne mjere ne bi se smjele zlorabiti za zaštitu tržišta i sprječavanje paralelnog uvoza.

(30) Kako bi se olakšala ujednačena primjena ove direktive potrebno je utvrditi sustave suradnje i razmjene podataka između država članica s jedne strane i između država članica i Komisije s druge strane, osobito stvaranjem mreže izvjestitelja koje odrede države članice i podnošenjem redovitih izvješća s procjenom primjene ove direktive i učinkovitosti mjera poduzetih od strane državnih tijela.

(31) Budući da se, iz već navedenih razloga, cilj ove direktive može najbolje ostvariti na razini Zajednice, ista može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kao što je određeno člankom 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim istim člankom, ova direktiva ne ide dalje od onoga što je nužno da bi se ostvario taj cilj.

(32) Ova direktiva poštuje temeljna prava i pridržava se načela priznatih, poglavito, Poveljom o temeljnim pravima Europske unije. Ovom se direktivom posebice želi osigurati puno poštivanje intelektualnog vlasništva, u skladu s člankom 17(2) spomenute povelje.

USVOJILI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I

CILJ I PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

Predmet

Ova se direktiva bavi mjerama, postupcima i pravnim lijekovima neophodnim da bi se osigurala primjena prava intelektualnog vlasništva. Za potrebe ove Direktive termin „prava intelektualnog vlasništva“ uključuje i prava industrijskog vlasništva.

Članak 2.

Područje primjene

1. Bez dovođenja u pitanje sredstava koja su ili koja bi mogla biti predviđena u zakonodavstvu Zajednice ili u nacionalnim zakonodavstvima, ukoliko su ta sredstva povoljnija za nositelje prava, mjere, postupci i pravni lijekovi predviđeni ovom direktivom primjenjuju se, u skladu s člankom 3., na svaku povredu prava intelektualnog vlasništva predviđenu pravom Zajednice i/ili nacionalnim pravom dotične države članice.

2. Ova direktiva ne dovodi u pitanje posebne odredbe o primjeni prava i iznimke sadržane u zakonodavstvu Zajednice u području autorskog i srodnih prava, osobito ne one sadržane u Direktivi 91/250/EEZ, a posebno njezinu članku 7. ili u Direktivi 2001/29/EZ, a posebno njezinim člancima od 2. do 6. i njezinu članku 8.

3. Ova direktiva ne utječe na:

- (a) propise Zajednice koji uređuju materijalno pravo o intelektualnom vlasništvu, Direktivu 95/46/EZ, Direktivu 1999/93/EZ ili Direktivu 2000/31/EZ, općenito, te posebno članke od 12. do 15. Direktive 2000/31/EZ;
- (b) međunarodne obveze država članica, a osobito TRIPS sporazum, uključujući međunarodne obveze koje se odnose na kaznenopravne postupke i kazne;
- (c) bilo koje propise država članica koji se odnose na kaznenopravne postupke ili na kazne u slučajevima povrede prava intelektualnog vlasništva.

POGLAVLJE II

MJERE, POSTUPCI I PRAVNI LIJEKOVI

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 3.

Opća obveza

1. Države članice propisuju mjere, postupke i pravne lijekove neophodne da bi se osigurala primjena prava intelektualnog vlasništva obuhvaćenih ovom direktivom. Te mjere, postupci i pravni lijekovi su poštteni i pravični, nisu bespotrebno zamršeni ili skupi te ne nameću nerazumne rokove ili neopravdane odgovore.

2. Te mjere, postupci i pravni lijekovi također su učinkoviti, proporcionalni i odvrćaju od povrede prava te se primjenjuju na način da se izbjegne stvaranje zapreka zakonitoj trgovini i da se osigura zaštita od njihove zlorabe.

Članak 4.

Osobe koje imaju pravo podnijeti zahtjev za primjenu mjera, postupaka i pravnih lijekova

Kao osobe koje imaju pravo zahtijevati primjenu mjera, postupaka i pravnih lijekova iz ovog poglavlja države članice priznaju:

- (a) nositelje prava intelektualnog vlasništva prema odredbama zakona koji se primjenjuje;
- (b) sve druge osobe koje su ovlaštene koristiti ta prava, posebice korisnike licenci, u mjeri u kojoj je to dopušteno odredbama zakona koji se primjenjuje i u skladu s tim odredbama;
- (c) tijela za kolektivno ostvarivanje prava intelektualnog vlasništva regularno priznata kao ona koja imaju pravo zastupati nositelje prava intelektualnog vlasništva, u mjeri u kojoj je to dopušteno odredbama zakona koji se primjenjuje i u skladu s tim odredbama;
- (d) tijela za stručnu zaštitu regularno priznata kao ona koja imaju pravo zastupati nositelje prava intelektualnog vlasništva, u mjeri u kojoj je to dopušteno odredbama zakona koji se primjenjuje i u skladu s tim odredbama.

Članak 5.

Pretpostavka autorstva ili vlasništva

U svrhu primjene mjera, postupaka i pravnih lijekova predviđenih ovom direktivom,

- (a) kako bi se autor književnih ili umjetničkih djela, u nedostatku dokaza o suprotnom, smatrao takvim i prema tome imao pravo pokretati postupke povodom povrede prava, dostatno je da njegovo ime na uobičajeni način bude navedeno na djelu;
- (b) odredba pod (a) primjenjuje se *mutatis mutandis* na nositelje autorskom pravu srodnih prava u pogledu njihovih predmeta zaštite.

Odjeljak 2.

Dokazi

Članak 6.

Dokazi

1. Države članice osiguravaju da na zahtjev stranke koja je predočila razumno dostupne dokaze dostatne za potporu njezinih tužbenih zahtjeva i koja je u potporu tih zahtjeva navela dokaze koji su pod kontrolom protivne stranke, nadležne sudbene vlasti mogu naložiti da protivna stranka predoči takve dokaze, podložno zaštiti povjerljivih informacija. U smislu ovog stavka države članice mogu propisati da nadležna sudbena vlast razumnim dokazom smatra razuman uzorak znatnog broja primjeraka djela ili bilo kojeg drugog predmeta zaštite.

2. Pod istim uvjetima, u slučaju povrede prava izvršene na komercijalnoj razini države članice poduzimaju mjere potrebne da bi se nadležnim sudbenim vlastima omogućilo da na zahtjev stranke nalože, kada je to primjereno, dostavu bankovnih, financijskih ili komercijalnih dokumenata koji su pod kontrolom protivne stranke, podložno zaštiti povjerljivih informacija.

Članak 7.

Mjere za čuvanje dokaza

1. Države članice osiguravaju da i prije početka postupka za donošenje odluke o meritumu nadležne sudbene vlasti mogu naložiti, na zahtjev stranke koja je predočila razumno dostupne dokaze u potporu svojih tvrdnji da se povređuje njezino pravo intelektualnog vlasništva ili da postoji opasnost od takve povrede, brze i učinkovite mjere za očuvanje relevantnih dokaza o navodnoj povredi prava, podložno zaštiti povjerljivih informacija. Takve mjere mogu uključivati detaljan opis robe koja povređuje pravo, uz uzimanje uzoraka ili bez njihova uzimanja, ili fizičku zapljenu takve robe i u odgovarajućim slučajevima materijala i alata rabljenih u proizvodnji i/ili distribuciji te robe te dokumenata koji se na nju odnose. Te se mjere, ako je potrebno, poduzimaju i bez saslušanja druge stranke, posebice kad bi bilo kakva odgoda mogla nanijeti nenadoknadivu štetu nositelju prava ili kada je očito da postoji opasnost od uništenja dokaza.

Kada su mjere za čuvanje dokaza donesene bez saslušanja druge stranke, stranke na koje se to odnosi o tome moraju biti bez odlaganja obaviještene, a najkasnije nakon provedbe mjera. Na zahtjev stranaka na koje se to odnosi provodi se revizija koja uključuje pravo na saslušanje, kako bi se u razumnom roku nakon obavijesti o mjerama donijela odluka o tome hoće li se te mjere izmijeniti, ukinuti ili potvrditi.

2. Države članice osiguravaju da mjere za čuvanje dokaza mogu biti podložne polaganju od strane podnositelja zahtjeva odgovarajućeg pokrivača ili ekvivalentnog jamstva namijenjenih osiguranju naknade bilo kakve štete pretrpljene od strane tuženika kako je predviđeno u stavku 4.

3. Države članice osiguravaju da se na zahtjev tuženika mjere za čuvanje dokaza ukidaju ili da na drugi način prestaje njihov učinak ne dovodeći u pitanje naknadu štete koja može biti zatražena, ako podnositelj zahtjeva ne pokrene postupak za donošenje odluke o meritumu pred nadležnom sudbenom vlasti u razumnom roku što ga utvrđuje sudbena vlast koja je naložila mjere, kada to država članica dopušta ili, ako rok nije tako utvrđen, u roku koji nije duži od 20 radnih dana ili 31 kalendarskog dana, ovisno o tome koji je rok duži.

4. Kada su mjere za čuvanje dokaza ukinute ili kada su prestale vrijediti zbog bilo koje radnje ili propusta podnositelja zahtjeva ili kada je naknadno utvrđeno da nije bilo povrede ili opasnosti od povrede prava intelektualnog vlasništva, sudbene vlasti imaju ovlast da na zahtjev tuženika nalože podnositelju zahtjeva da tuženiku plati odgovarajuću naknadu za bilo kakvu štetu nanесenu tim mjerama.

5. Države članice mogu poduzeti mjere za zaštitu identiteta svjedoka.

Odjeljak 3.

Pravo na informaciju

Članak 8.

Pravo na informaciju

1. Države članice osiguravaju da, u kontekstu postupaka povodom povrede prava intelektualnog vlasništva i u odgovoru na opravdan i razmjeran zahtjev tužitelja, nadležna sudbena vlast može naložiti da informacije o podrijetlu i distribucijskoj mreži roba ili usluga koje povređuju pravo intelektualnog vlasništva moraju dostaviti povreditelj i/ili druga osoba:

- (a) za koju je utvrđeno da na komercijalnoj razini posjeduje robu koja povređuje pravo;
- (b) za koju je utvrđeno da se na komercijalnoj razini koristi uslugama koje povređuju pravo;
- (c) za koju je utvrđeno da na komercijalnoj razini pruža usluge koje se koriste u aktivnostima koje povređuju pravo;

ili

- (d) koju je osoba iz točkaka (a),(b) ili (c) navela kao osobu koja je uključena u proizvodnju, tvorničku proizvodnju ili distribuciju te robe ili pružanje tih usluga.

2. Informacije iz stavka 1., prema potrebi, sadržavaju:

- (a) imena i adrese proizvođača, tvorničara, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe ili usluga, kao i prodavača na veliko te prodavača na malo kojima je ta roba namijenjena;
- (b) informacije o količinama koje su proizvedene, tvornički proizvedene, otpremljene, primljene ili naručene, kao i o cijeni dobivenoj za dotičnu robu ili za dotične usluge.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se bez utjecaja na druge zakonske odredbe koje:

- (a) nositeljima prava priznaju pravo na dobivanje potpunijih informacija;
- (b) uređuju uporabu informacija priopćenih prema ovom članku u građanskopravnim ili kaznenopravnim postupcima;
- (c) uređuju odgovornost za zlorabu prava na informacije;

ili

- (d) omogućuju odbijanje pružanja informacija koje bi prisilile osobu iz stavka 1. da prizna svoje sudjelovanje ili sudjelovanje svojih bliskih rođaka u povredi prava intelektualnog vlasništva;

ili

- (e) uređuju zaštitu tajnosti izvora informacija ili obradu osobnih podataka.

Odjeljak 4.

Privremene mjere i mjere predostrožnosti

Članak 9.

Privremene mjere i mjere predostrožnosti

1. Države članice osiguravaju da sudbene vlasti mogu, na traženje podnositelja zahtjeva:

- (a) izdati navodnom povreditelju prava privremeni sudbeni nalog namijenjen sprječavanju bilo kakve neposredne povrede prava intelektualnog vlasništva ili zabrani, na privremenoj osnovi i podložno, u odgovarajućem slučaju, periodičnom plaćanju kazne kada je to predviđeno nacionalnim zakonom, nastavka navodne povrede tog prava ili činjenju nastavka podložnim polaganju jamstava radi osiguranja naknade štete nositelju prava; privremeni sudbeni nalog može se pod istim uvjetima izdati i posredniku čijim se uslugama koristila treća strana za povredu prava intelektualnog vlasništva; sudbeni nalozi koji se izdaju posrednicima čijim se uslugama koristi treća strana za povredu autorskog prava ili srodnih prava obuhvaćeni su Direktivom 2001/29/EZ;
- (b) naložiti oduzimanje ili predaju robe za koju se sumnja da povređuje pravo intelektualnog vlasništva kako bi se spriječio njezin ulazak u komercijalne kanale ili njezino kretanje unutar tih kanala.

2. U slučaju povrede prava počinjene na komercijalnoj razini države članice osiguravaju da sudbene vlasti mogu iz predostrožnosti naložiti oduzimanje pokretne i nepokretne imovine navodnog povreditelja prava, uključujući blokiranje njegovog bankovnog računa i drugih prihoda, ako oštećena stranka predoči okolnosti koje bi mogle dovesti u opasnost naknadu štete. U tu svrhu, nadležne vlasti mogu naložiti dostavu bankovnih, financijskih ili komercijalnih dokumenata ili odgovarajući pristup relevantnim informacijama.

3. U pogledu mjera iz stavaka 1. i 2. sudbene vlasti su ovlaštene tražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi sve razumno dostupne dokaze kako bi se s dostatnom sigurnošću uvjerile da je podnositelj zahtjeva nositelj prava te da se njegovo pravo povređuje ili da postoji neposredna opasnost od takve povrede.

4. Države članice osiguravaju da privremene mjere iz stavaka 1. i 2. mogu, u odgovarajućim slučajevima, biti donesene bez saslušanja tuženika, posebice kada bi bilo kakvo odlaganje moglo prouzročiti nenadoknadivu štetu nositelju prava. U tom slučaju stranke o tome moraju biti bez odlaganja obaviještene, a najkasnije nakon provedbe tih mjera.

Na zahtjev tuženika provodi se revizija, koja uključuje pravo na saslušanje, kako bi se u razumnom roku nakon obavijesti o mjerama donijela odluka o tome hoće li se te mjere izmijeniti, ukinuti ili potvrditi.

5. Države članice osiguravaju da se na zahtjev tuženika privremene mjere iz stavaka 1. i 2. ukidaju ili da na drugi način prestaje njihov učinak, ako podnositelj zahtjeva ne pokrene postupak za donošenje odluke o meritumu pred nadležnom sudbenom vlasti u razumnom roku što ga utvrđuje sudbena vlast koja je naložila mjere, kada to dopušta zakon države članice ili, ako rok nije tako utvrđen, u roku od najviše 20 radnih dana ili 31 kalendarskog dana, ovisno o tome koji je rok duži.

6. Nadležne sudbene vlasti mogu privremene mjere iz stavaka 1. i 2. uvjetovati polaganjem od strane podnositelja zahtjeva odgovarajućeg pokrića ili ekvivalentnog jamstva namijenjenih osiguranju naknade za bilo kakvu štetu pretrpljenu od strane tuženika kako je predviđeno u stavku 7.

7. Kada su privremene mjere ukinute ili kada su prestale vrijediti zbog bilo koje radnje ili propusta podnositelja zahtjeva ili kada je naknadno utvrđeno da nije bilo nikakve povrede ili opasnosti od povrede prava intelektualnog vlasništva, sudbena tijela su ovlaštena da na zahtjev tuženika nalože podnositelju zahtjeva da tuženiku pruži odgovarajuću naknadu za bilo kakvu štetu nanесenu tim mjerama.

Odjeljak 5.

Mjere koje proizlaze iz odluke o meritumu predmeta

Članak 10.

Korektivne mjere

1. Ne dovodeći u pitanje bilo kakvu naknadu štete koja se plaća nositelju prava zbog povrede njegovih prava, i bez naknade bilo koje vrste, države članice osiguravaju da nadležna sudbena tijela na traženje podnositelja zahtjeva mogu naložiti da se poduzmu odgovarajuće mjere u pogledu robe za koju su ustanovila da povređuje neko pravo intelektualnog vlasništva i, u odgovarajućim slučajevima, u pogledu materijala i alata uglavnom uporabljenih u stvaranju ili proizvodnji te robe. Takve mjere uključuju:

- (a) povlačenje iz komercijalnih kanala;
 - (b) konačno uklanjanje iz komercijalnih kanala;
- ili
- (c) uništenje;

2. Sudbena tijela nalažu da se te mjere provedu na trošak povreditelja prava, osim ako se pozovu na određene razloge da to ne učine.

3. U razmatranju zahtjeva za provedbu korektivnih mjera u obzir se uzima potreba srazmjera između težine povrede i naloženih pravnih lijekova, kao i interesi trećih strana.

Članak 11.

Sudbeni nalozi

Kada je donesena sudbena odluka kojom je ustanovljena povreda prava intelektualnog vlasništva države članice osiguravaju da sudbena tijela mogu izdati sudbeni nalog povreditelju prava kojim se zabranjuje nastavak povrede prava. Kada je to predviđeno nacionalnim zakonom, nepostupanje u skladu sa sudbenim nalogom podložno je, ako je primjereno, periodičnom plaćanju kazne kako bi se osiguralo postupanje u skladu sa sudbenim nalogom. Države članice osiguravaju nositeljima prava i mogućnost podnošenja zahtjeva za izdavanje sudbenog naloga posrednicima čije usluge koristi treća strana za povredu prava intelektualnog vlasništva, bez dovođenja u pitanje članka 8(3) Direktive 2001/29/EZ.

Članak 12.

Alternativne mjere

Države članice mogu predvidjeti da, u odgovarajućim slučajevima i na zahtjev osobe koja bi mogla biti podložna mjerama predviđenim u ovom odjeljku, nadležne sudbene vlasti mogu naložiti plaćanje novčane naknade oštećenoj stranci, ako je ta osoba postupila nenamjerno i ako se ne radi o nemaru te ako bi joj provedba dotičnih mjera nanijela nesrazmjernu štetu i ako se novčana naknada oštećenoj stranci pokaže razumno zadovoljavajućom.

Odjeljak 6.

Naknada štete i sudbeni troškovi

Članak 13.

Naknada štete

1. Države članice jamče da će nadležna sudbena tijela na zahtjev oštećene strane naložiti povreditelju prava, koji je znajući to ili imajući razumne razloge to znati povređivao pravo, da plati nositelju prava naknadu koja odgovara stvarnoj šteti koja mu je nanesena povredom prava.

Pri određivanju naknade štete sudbene vlasti:

- (a) uzimaju u obzir sve odgovarajuće aspekte kao što su negativne gospodarske posljedice za oštećenu stranu, uključujući izgublenu dobit, bilo koju nepoštenu stečenu dobit povreditelja prava i, u odgovarajućim slučajevima, elemente koji nisu gospodarski čimbenici, kao što je to moralna šteta nanesena nositelju prava povredom njegovih prava;

ili

- (b) kao alternativu točki (a) mogu u odgovarajućim slučajevima odrediti naknadu štete u paušalnom iznosu na temelju elemenata kao što su najmanje iznosi naknada ili pristojbi koje bi povreditelj prava morao platiti da je zatražio dopuštenje za uporabu dotičnog prava intelektualnog vlasništva.

2. Kada je povreditelj prava povređivao pravo, a da to nije znao ili nije imao razumne razloge to znati, države članice mogu odrediti da sudbena tijela mogu naložiti povrat dobiti ili naknadu štete, koji mogu biti unaprijed utvrđeni.

Članak 14.

Troškovi pravne zaštite

Države članice osiguravaju da razumne i primjerene troškove pravne zaštite i druge troškove što ih je imala stranka koja je dobila spor u pravilu podmiruje stranka koja je izgubila spor, osim ako to ne dopušta načelo pravičnosti.

Odjeljak 7.

Mjere obavješćivanja javnosti

Članak 15.

Objava sudbenih odluka

Države članice osiguravaju da u postupcima pokrenutim u povodu povrede prava intelektualnog vlasništva sudbena tijela mogu naložiti, na traženje podnositelja zahtjeva i na trošak povreditelja prava, odgovarajuće mjere obznane informacije o odluci, uključujući izlaganje odluke i njezinu objavu u cijelosti ili djelomično. Države članice mogu predvidjeti i dodatne mjere objave koje su primjerene određenim okolnostima, uključujući uočljivo oglašavanje.

POGLAVLJE III

SANKCIJE DRŽAVA ČLANICA

Članak 16.

Sankcije država članica

Ne dovodeći u pitanje građanskopravne i upravnoopravne mjere, postupke i pravne lijekove što ih predviđa ova direktiva, države članice mogu primijeniti druge odgovarajuće sankcije u slučajevima kad su povrijeđena prava intelektualnog vlasništva.

POGLAVLJE IV

KODEKSI PONAŠANJA I ADMINISTRATIVNA SURADNJA

Članak 17.

Kodeksi ponašanja

Države članice potiču:

- (a) izradu kodeksa ponašanja na razini Zajednice od strane trgovinskih ili stručnih udruga ili organizacija s ciljem doprinosa primjeni prava intelektualnog vlasništva, posebice preporukom uporabe koda na optičkim diskovima, koji omogućuje identifikaciju podrijetla njihove proizvodnje;
- (b) podnošenje Komisiji nacrtu kodeksa ponašanja na nacionalnoj razini i razini Zajednice i bilo kakvih ocjena primjene tih kodeksa.

Članak 18.

Ocjena

1. Tri godine nakon datuma utvrđenog u članku 20(1) svaka država članica mora Komisiji podnijeti izvješće o provedbi ove direktive.

Na temelju tih izvješća Komisija sastavlja izvješće o primjeni ove direktive, uključujući ocjenu učinkovitosti poduzetih mjera, kao i ocjenu njezina utjecaja na inovativnost i razvoj informatičkog društva. Nakon toga, to se izvješće prosljeđuje Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom ekonomskom i socijalnom odboru. Ako je potrebno i u svjetlu razvoja događaja u pravnom poretku Zajednice, izvješće je popraćeno prijedlozima za izmjenu i dopunu ove direktive.

2. Države članice pružaju Komisiji svaku potporu i pomoć koja joj je potrebna u sastavljanju izvješća iz drugog podstavka stavka 1.

Članak 19.

Razmjena informacija i izvjestitelji

U svrhu promicanja suradnje, uključujući razmjenu informacija, između država članica i država članica i Komisije, svaka od država članica imenuje jednog ili više nacionalnih izvjestitelja za sva pitanja koja se odnose na provedbu mjera predviđenih ovom direktivom. Podatke o nacionalnom izvjestitelju (ili izvjestiteljima) država članica dostavlja drugim državama članicama i Komisiji.

POGLAVLJE V

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

Provedba

1. Države članice usvajaju zakone i druge propise nužne za usklađivanje s ovom direktivom najkasnije do 29. travnja 2006. One o tome odmah obavješćuju Komisiju

Kada države članice usvoje ove odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu direktivu ili se uz njih navode takva upućivanja prilikom njihove službene objave. Načine takvog upućivanja predvidjet će države članice.

Članak 21.

Stupanje na snagu

Ova direktiva stupa na snagu 20-ti dan nakon njezine objave u Službenom glasniku Europske unije.

Članak 22.

Adresati

Ova direktiva je upućena državama članicama.

Sačinjeno u Strasbourgu, 29. travnja 2004.

za Europski parlament
predsjednik
P. COX

za Vijeće
predsjednik
M. McDOWELL